

ஈசாக்கு கர்த்தருடைய நாமத்தை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறார்

முக்கிய வசனம்: “அப்படியே அவன்
அங்கே ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி,
கர்த்தருடைய நாமத்தைத்
தொழுதுகொண்டு, அங்கே தன்
கூடாரத்தைப் போட்டான்; ஈசாக்கின்
வேலைக்காரர்கள் அங்கே ஒரு
கிணற்றைத் தோண்டினார்கள்.”
ஆதியாகமம் 26:25

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேதம்:
ஆதியாகமம் 26:16-33

நமது முக்கிய வசனம் பஞ்ச காலத்தில் ஈசாக்கின்
தங்குதலின் உச்சக்கட்டத்தை மையமாகக்
கொண்டுள்ளது. நைல் நதியின் நிலையான
ஓட்டத்தால் உணவும் தண்ணீரும் கிட்டத்தட்ட
உறுதி செய்யப்பட்ட எகிப்துக்குச் செல்வது
ஆரம்பத்தில் அவரது எண்ணமாக
இருந்திருக்கலாம். அவரது தந்தை ஆபிரகாம்

இந்த உத்தியைப் பயன்படுத்தினார். (ஆதியாகமம் 12:10 ஐப் பார்க்கவும்) இருப்பினும், வாக்குப்பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் தங்கும்படி ஈசாக்குக்கு யெகோவா அறிவுறுத்தினார். கடவுள் தனது மக்களைத் தாங்கும் திறனை நிரூபிக்க ஒரு பொருள் பாடத்தை உருவாக்குவார். ஈசாக்கு எளிதான பாதையில் செல்வதை கர்த்தர் விரும்பவில்லை. பாடத்தின் கருத்து: மிகவும் கடினமான சூழ்நிலைகளில் கூட, கடவுள் வழங்குவார்.

பஞ்சத்திலிருந்து தப்பிக்க தண்ணீர் அவசியம். ஈசாக்கு, தன் தகப்பன் நிலத்தில் தோண்டிய கிணறுகளை நினைவு கூர்ந்து, அவற்றைக் கண்டுபிடித்து அவற்றின் விலைமதிப்பற்ற ஓட்டத்தைப் புதுப்பிக்க முயன்றான். அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது? பெலிஸ்தியர்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்க அவற்றை அடைத்துவிட்டார்கள். வேதப் பதிவின்படி, ஈசாக்கு “கெரார் பள்ளத்தாக்கில் கூடாரம் போட்டு, அங்கே குடியிருந்தான். தன் தகப்பனாகிய ஆபிரகாமின் நாட்களில் வெட்டிய தண்ணீர் கிணறுகளை ஈசாக்கு மீண்டும் தோண்டினான்; ஏனெனில் ஆபிரகாமின் மரணத்திற்குப் பிறகு பெலிஸ்தியர்கள் அவற்றை அடைத்துவிட்டார்கள். அவன் தன் தகப்பன்

அவைகளுக்கு வைத்த பெயர்களால் அவற்றை அழைத்தான்.” ஆதியாகமம் 26:17,18; 21:25-31

தன் தகப்பனின் விசுவாசத்தின் நினைவிற்கான மரியாதையும் மரியாதையும், கிணறுகளுக்கு அவற்றின் கடந்த காலப் பெயரின்படி பெயரிட ஈசாக்கின் விருப்பத்தைப் பாதித்தது. இது எரேமியாவின் செய்தியின் உணர்வில் மிகவும் உள்ளது, “கர்த்தர் சொல்வது இதுதான்: குறுக்கு வழியில் நின்று பாருங்கள்; பூர்வகால பாதைகளைக் கேளுங்கள்; நல்ல வழி எங்கே என்று கேளுங்கள்; அதிலே நடங்கள்; அப்பொழுது உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும்.” (எரேமியா 6:16) நம் முன்னோர்கள் நடந்து வந்த “பண்டைய பாதைகளை” நாம் கடைப்பிடிப்பது நல்லது. அந்தப் பாதைகள் பூமியின் ஆழமான கிணற்றில் - பரிசுத்த வேதாகமத்தில் - வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன, அதிலிருந்து சத்தியத்தின் ஜீவத் தண்ணீர் பாய்கிறது.

ஈசாக்கு தன் ஊழியர்களுக்கு ஆபிரகாமின் கிணறுகளை மீண்டும் தோண்டும்படி கட்டளையிட்டான். முதலில் தண்ணீர் வந்தபோது அது ஒரு மகிழ்ச்சியான சந்தர்ப்பமாக இருந்தது. மகிழ்ச்சி குறுகிய காலம் மட்டுமே நீடித்தது. உள்ளூர் மேய்ப்பர்கள் ஈசாக்கின் வேலைக்காரர்களுடன், “தண்ணீர்

எங்களுடையது" என்று கூறி சண்டையிட்டனர். ஈசாக்கு அதைக் கைவிட்டார், "சண்டை" என்று பொருள்படும் ஏசேக் என்று பொருத்தமாக அழைத்தார். அவரது ஊழியர்கள் அடுத்த கிணற்றைத் தோண்டினார்கள், ஆனால் விளைவு அப்படியே இருந்தது. கேராரின் மேய்ப்பர்கள் அவர்களுடன் சண்டையிட்டனர், மீண்டும், ஈசாக்கு அந்தக் கிணற்றைக் கைவிட்டு, "எதிர்ப்பு" என்று பொருள்படும் சிட்னா என்று அழைத்தார். கடவுளின் வாக்குறுதிகளில் விடாமுயற்சியும் நம்பிக்கையும் ஈசாக்கின் தீர்மானத்தை வலுப்படுத்தியது, மேலும் அவர் தனது தந்தையின் கிணறுகளை மீட்டெடுக்கும் பணியைத் தொடர்ந்தார். ஆதியாகமம் 26:19-21

புதிதாகப் புதுப்பிக்கப்பட்ட மூன்றாவது கிணறும் தண்ணீரைக் கொடுத்தது, மேலும் அதன் உரிமைகள் குறித்து எந்த சர்ச்சையும் இல்லை. "விசாலமான இடம்" என்று பொருள்படும் "ரெகொபோத்" என்று ஈசாக்கு பெயரிட்டான். "இப்போது கர்த்தர் நமக்கு இடம் உண்டாக்கினார், நாம் தேசத்தில் பலுகுவோம் என்று அவன் சொன்னபடியால், அதற்கு ரெகொபோத் என்று பெயரிட்டான்." (வசனம் 22) இதில் மகிழ்ச்சியடைவது சங்கீதக்காரனின் வார்த்தைகளை முன்னறிவித்தது, "அவர்

என்னை விசாலமான இடத்திற்குக்
கொண்டுவந்தார்; அவர் என்மேல்
பிரியமாயிருந்தபடியால் என்னை விடுவித்தார்."
(சங்கீதம் 18:19) இவ்வாறு ஈசாக்கு தன்
தகப்பனாகிய ஆபிரகாம் செய்தது போல்
கர்த்தருடைய நாமத்தை நோக்கிக் கூப்பிடும்படி
ஏவப்பட்டார்.

நவீன கால மறுப்பாளர்கள் கடவுளுடைய
மக்களுக்கு ஜீவத் தண்ணீரை - பரிசுத்த
வேதாகமத்தை - மறுப்பார்கள். அவர் எப்போதும்
போல, நமக்கு வழங்குகிறார். ஈசாக்கு செய்தது
போல், நாம் மகிழ்ச்சியுடன் கர்த்தருடைய
நாமத்தை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறோம், நம்முடைய
மீட்பர்.